

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שני כ' באדר א תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ע"ח

1. שנינו שזרק לה בביתו אפילו הוא עמה במטה, אינה מגורשת. ופסק רבא שאם מונח במטה שלה, מה רצו להוכיח מכאן? שכליו של לוקח ברשות מוכר, קנה לוקח, ונדחה - יתכן שלא קנה לוקח כיון שהכלי בטל לרשות שנמצא בו, אבל כאן מדובר שהמיטה גבוהה עשרה ואינה בטלה לרשותו, ואף שכרעי המיטה עומדות על הארץ אין הבעל מקפיד על מקומם.
2. שנינו - לתוך חיקה או לתוך קלתה מגורשת, לכאורה הרי עומדת ברשותו, ונחשב כליו של לוקח ברשות מוכר?
  - א. שמואל - מדובר שהיתה קלתה תלויה בה, וממילא לא בטלה לרשות הבעל.
  - ב. ר"ל - קלתה קשורה לידה, ואף אם נגררת על הארץ.
  - ג. רב אדא בר אבהו - מונחת על הארץ בין ירכותיה וזה בכלל המקום שהבעל משאיל לה.
  - ד. רב משרשיא - כגון שהיה בעלה מוכר קלתות, וממילא אינו מקפיד על מקום זה.
  - ה. ר' יוחנן - אין צורך לכל האוקימתות שכשם שמקום חיקה קנוי לה, כך מקום קלתה קנוי לה, כיון שאין אדם מקפיד על מקום זה.
3. משנה - באלו אופנים שנינו שאינה מגורשת כיון שלא ידעה שמקבלת גט?

אמר לה כנסי שטר חוב זה, או שמצאתו מאחוריו, או שנתן בידה כשהיא ישנה. אלא צריך שיאמר לה הא גיטך. מצאתו מאחוריו - יש להעמיד שעיקם לה הבעל מותניו ושלפתו [דאל"כ נחשב כטלי גיטך מעל גבי קרקע שאינה מגורשת, כיון שצריך ונתן בידה].
4. מצינו בברייתא מחלוקת בכנסי שטר חוב, וכן נחלקו במקרה שנתן בידה כשהיא ישנה - לרבי מספיק שיאמר הא גיטך, לרשב"ג צריך ליטול ממנה ולומר 'הא גיטך'. מדוע הוצרכו להביא את המחלוקת בשני המקרים?

ביושנת כיון שאינה בת גירושין באותה שעה, הו"א שיודה רבי לרשב"ג. ובכנסי ובששלפתו שהיא בת גירושין הו"א שמודה רשב"ג לרבי.
5. כיצד הדין אם כתב לה גט ונתנו ביד עבדה?

רבא - אם הוא ישן ומשמרתו - ה"ז גט כיון שזה חצר המשתמרת, אם הוא נייעור - אינו גט כיון שזה חצר המשתמרת שלא לדעתה. ואף ישן העמידו בכפות כיון שחצר מהלכת לא קנה. [ואין לומר שישן שאני שהרי אמר רבא כל שאילו מהלך לא קנה עומד ויושב לא קנה]
6. משנה - היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה, קרוב לה מגורשת קרוב לו אינה מגורשת, מחצה על מחצה ספק מגורשת. לענין מה עוד נפסק כך?

א. לענין כסף קידושין שזרק לה. ב. אמר הבעל חוב זרוק לי חובי, וזרק ואבד, קרוב למלוה זכה המלוה. ללוה, הלוה חייב מחצה על מחצה, יחלוקו.
7. מהו קרוב לו או לה ומה הוא מחצה על מחצה?
  - א. רב - ד' אמות שלה, קרוב לה. ד' אמות שלו, קרוב לו. והובאו כמה דעות לשיטתו מהו מחצה על מחצה:
    - א. ר"ש בר יצחק, כשהיו שניהן עומדין בד' אמות של הגט, ונדחה: נראה מי קרוב יותר, שהרי אי אפשר לצמצם שהם שווים.
    - ב. רב כהנא - שיש ביניהם ח' אמות מצומצמות והגט מונח באמצע, ונדחה: הרי עדין הגט קשור אליו.
    - ג. רבה ורב יוסף - שתי כיתי עדים, אחת אומרת קרוב לו ואחת אומרת קרוב לה.
  - ב. רבי יוחנן - [כפי שביאר רב שמן בר אבא] הוא יכול לשומרו והיא לא, זהו קרוב לו, היא יכולה והוא לא, זהו קרוב לה. שניהם יכולין לשומרו, או שניהם אין יכולין, זהו מחצה על מחצה. וכך ביארו גם את דברי הברייתא.
  - ג. שמואל ביאר לרב יהודה - קרוב לה זה כדי שתשוח ותטלנו, ואעפ"כ אל תתירה עד שיגיע לידה ממש, שמא יתירו ברחוק.
8. ר' אסי בשם ר' יוחנן לגיטין אמרו שקרוב לה נחשב בידה, ולא לדבר אחר, ובקידושין מקיש הווייה ליציאה, אבל כיצד יתיישב בעל חוב שבמשנתנו?

מדובר שאמר לו זרוק לי חובי בתורת גיטין, ונתחדש שאינו יכול לומר משטה אני כך. להלן הוראות נוספות:

  - א. רב חסדא - גט בידה ומשיחה בידו אם יכול לנתקו ולהביאו אצלו אינה מגורשת, כיון שבעיני 'כריתות' ואם לאו מגורשת.
  - ב. היתה ידה עשויה כקטפרס וזרקו לה - אע"פ שהגיע גט לידה אינה מגורשת, ודווקא כשלא נח על הארץ ונפל בד' אמותיו.
 אין לפשוט מכאן שד' אמות אין להם אויר, כיון שמדובר בעומדת על הנהר שמעיקרא עומדת לאיבוד.